

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/187/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114219279
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114219279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpeného PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: A. I., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, R., o zaplatenie 199,95 € s prisl., odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/187/2014-30 zo dňa 22.01.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 30,94 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 4.11.2011 až do zaplatenia, sumu 33,53 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 4.12.2011 až do zaplatenia, sumu 34,31 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 4.1.2012 až do zaplatenia, sumu 50,35 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 4.2.2012 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v prospech jeho právneho zástupcu Perspecta Legal, s. r. o., pozostávajúcu z iných trov konania vo výške 12,14 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 43 ods. 1, § 42 ods. 1 písm. a), § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 3 ods. 1, § 517 ods. 2, § 544, § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 53 ods. 5, § 53 ods. 4 písm. k), § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vychádzal zo zistenia, že žalobou došlou súdu dňa 09.07.2014 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 199,95 € s príslušenstvom.

Žalovaný mal uzavretú zmluvu s právnym predchodcom žalobcu T - Mobile a.s. podľa zákona 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Za poskytnuté služby boli právnym predchodcom žalobcu žalovanému vystavené nasledujúce faktúry:

- a) faktúru č. 7110472291 s dátumom splatnosti do 03.11.2011, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 30,94 €,
- b) faktúru č. 7111612488 s dátumom splatnosti do 03.12.2011, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 33,53 €,

- c) faktúru č. 7112771694 s dátumom splatnosti do 03.01.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky prestavovala sumu 34,31 €,
- d) faktúru č. 7200588278 s dátumom splatnosti do 03.02.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky prestavovala sumu 53,85 €,
- e) faktúru č. 7201806865 s dátumom splatnosti do 03.03.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky prestavovala sumu 03,50 €,
- f) faktúru č. 7211781935 s dátumom splatnosti do 03.12.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky prestavovala sumu 47,80 €.

Súd prvého stupňa mal nárok žalobcu za preukázaný v celom rozsahu u faktúr uvedených pod písm.a) - c). U faktúr uvedených pod písm. d), e) krátil priznanú sumu o 3,50 € ako sumu za upomienku. Žalobcovi priznal aj prislúchajúce úroky z omeškania.

Pokiaľ ide o zaplatenie sumy 3,50 € ako upomienky za omeškanú platbu, túto nepriznal, nakoľko jej uplatňovanie vyhodnotil ako rozporné s dobrými mravmi. Upomienka je priamo súčasťou faktúry. Na jej vyhotovenie právny predchodca žalobcu teda nevynaložil žiadne ďalšie náklady oproti nákladom na faktúru samotnú. Upomienka nemôže mať sankčný charakter (na to slúži zmluvná pokuta), a preto požadovanie úhrady za ňu, či už v rámci faktúry alebo osobitnou faktúrou (ktorá sama osobe spoplatnená nie je), keď s jej vyhotovením poskytovateľovi služieb žiadne náklady (ktoré by mali byť prenesené na zákazníka) nevznikli, považoval za rozporné s dobrými mravmi, napriek tomu, že ide o poplatok uvedený v sadzobníku poplatkov poskytovateľa služieb. Upomienka pri omeškanej platbe nemôže slúžiť na zvyšovanie zisku poskytovateľa služieb.

V bode 4 Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 03.08.2011 bolo uvedené, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm.b) alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl.5 bod 5.2 písm.a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto Dodatku.

Zmluvná pokuta vo výške 47,80 € bola žalovanému vyúčtovaná faktúrou s dátumom splatnosti do 03.12.2012. Súd prvého stupňa mal za to, že v prejednávanej veci bola zmluvná pokuta dojednaná neplatne. Pre právo na jej zaplatenie bolo potrebné súčasné splnenie dvoch podmienok, a to 1. porušenie zmluvnej povinnosti a 2. vypojenie SIM karty. Zo zmluvy a ani z obchodných podmienok nevyplýva aké porušenie zmluvnej povinnosti môže viesť k vypojeniu SIM karty, a teda k vzniku povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Uvedené dokumenty (VOP pozná z úradnej činnosti) zároveň neuvádzajú, čo to vypojenie SIM karty vôbec je. Z uvedeného pohľadu je teda dojednanie o zmluvnej pokute neurčité. Dojednanie o povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. V rozoberanom zmluvnom dojednaní je však zaplatenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon žalobcu a to vypojenie SIM karty. Keďže zmluvná pokuta musí byť dojednaná nepodmienená, je dojednanie zmluvnej pokuty v prejednávanom prípade neplatné. Vzhľadom na to, že zmluva o pripojení je spotrebiteľskou zmluvou, je preberané dojednanie o zmluvnej pokute aj pri neexistencii dôvodov neplatnosti vyššie uvedených neplatné pre neprimeranosť z dôvodu, že dojednaná sankcia v rovnakej výške pri porušení povinnosti žalovanej bez ohľadu na závažnosť a význam porušenej povinnosti je sankciou neprimeranou. Zmluvná pokuta nemohla byť žalobcovi priznaná aj s prihliadnutím na § 53a ods.1 OZ. Keďže obdobná zmluvná podmienka bola rozsudkom OS Komárno sp. zn. 8C/204/2012 zo dňa 01.07.2012 vyhlásená za neprijateľnú a teda za neplatnú, žalobca je povinný zdržať sa nielen jej ďalšieho uplatňovania ale aj uplatňovania nárokov z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky plynúcich.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa § 142 ods. 1,2 O.s.p. Predmetom konania bolo a) zaplatenie sumy za služby - 156,13 € a) zmluvnej pokuty - 47,80 €. Za účelne vynaložené trovy konania považoval súd iba zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 €.Z celkového predmetu konania 203,93 € pripadalo na predmet uvedený pod písm.a) - 76,53% (12,71 € zo súdneho poplatku) a pod písm.b) - 23,47% (3,79 € zo súdneho poplatku).

V predmete konania a) mal žalobca úspech v rozsahu 95,60% (požadované 156,13 €, priznané 149,13 €), preto mu patrí náhrada trov konania vo výške 95,60% zo sumy 12,71 € = 12,14 €.

V predmete konania b) žalobca mal neúspech, preto mu náhrada trov konania nepatrí.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania vo forme trov právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MŠSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, tieto súd prvého stupňa ako neúčelné nepriznal. Pri tomto závere vychádzal z aktuálneho rozhodnutia NS SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013. Je známe, že žalobca podáva množstvo žalôb vo veciach skúpených pohľadávok, vrátane pohľadávok týkajúcich sa nedoplatkov za elektronické služby. Takéto žaloby a ich spisovanie sú iba administratívnou činnosťou, pri ktorej dochádza iba k zmene účastníkov konania a súm požadovaných na zaplatenie, preto má súd za to, že náhradu trov konania priznať nemožno, nakoľko náhrada trov právneho zastúpenia v tomto prípade nebola účelná.

Proti rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca.

Uviedol, že žalovaný sa zaviazal najmä riadne a včas plniť svoje zmluvné povinnosti, teda uhrádzať cenu poskytnutých služieb, a to v lehote viazanosti, ktorá bola 24 mesiacov. V prípade, ak si žalovaný nebude plniť svoje zmluvné povinnosti, má podnik právo na fakturáciu dohodnutej zmluvnej pokuty vo výške 47,80 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti po dvoch mesiacoch od uzavretia zmluvného vzťahu, podnik mu faktúrou pripojenou k návrhu vyfakturoval pokutu vo výške 47,80 Eur. Vzhľadom k dobe porušenia zmluvných povinností v rámci doby viazanosti si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu iba v alikvotnej výške za 22 mesiacov porušenia zmluvných povinností, teda vo výške 43,82 Eur. Podnik poskytol žalovanému plnenie vyplývajúce zo zmluvných dokumentov riadne a včas. Nakoľko sa v danom prípade sa jedná o synalagmatické záväzky, práva a povinnosti jednej zmluvnej strany zodpovedajú právam a povinnostiam druhej zmluvnej strany. Žalovaný svojím konaním resp. nekonaním absolútne potlačil význam a podstatu tohto ustanovenia, nakoľko svoje povinnosti neplnil. Takéto konanie možno považovať za absolútne nekorektné.

Fakturácia upomienok je štandardný postup uplatňovaný poskytovateľmi služieb nielen z oblasti telekomunikačných služieb. Ich úprava je uvedená v cenníku, resp. sadzobníku, ktorý tvorí súčasť zmluvy. Upomienky majú sankčný charakter, nakoľko dávajú výstrahu a zároveň postihujú účastníka, ktorý nezaplatil cenu za poskytované služby. Ak účastník na základe upomienok uhradí cenu nezaplatených služieb a riadne pokračuje v plnení svojich zmluvných povinností, podniku nevzniká právo na fakturáciu zmluvnej pokuty.

Podnik si v súlade so zákonom dohodol so žalovaným zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvných povinností. Nakoľko táto dohoda má písomnú formu a je v nej určená výška zmluvnej pokuty, možno konštatovať jej platnosť. Aj napriek tomu, že v bode 4 dodatku k zmluve o pripojení sa nachádza slovné spojenie „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti“, myslí sa tým porušenie akejkoľvek povinnosti z povinností následne vymenovaných. Tieto povinnosti sa nachádzajú v článkoch dodatku a vo vybraných ustanoveniach všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvných dokumentov a žalovaný ich pri uzatváraní zmluvného vzťahu prevzal. Ustanovenie dodatku ohľadom zmluvnej pokuty je určité, zrozumiteľné, a teda platné. Jediným predpokladom na uloženie zmluvnej pokuty bolo porušenie zmluvných povinností zo strany účastníka. Vypojenie SIM karty z prevádzky je už len následkom porušenia povinností a dochádza k nemu po niekoľko mesačnom procese, v rámci ktorého nedôjde k náprave protiprávneho konania. Vypojenie SIM karty je skutočnosťou, ktorá nepotrebuje bližší opis uvedený v príslušnom dokumente na to, aby ju bežný spotrebiteľ pochopil.

Zmluvná pokuta nenapĺňa ani jeden z prípadov neprijateľnosti zmluvných podmienok vymenovaných v ust. § 53 ods. 4 OZ. Zmluvnú pokutu nemožno považovať za neprijateľnú s ohľadom na očakávaný hospodársky výsledok, ktorý podnik pri uzatváraní zmluvy predpokladal. Ten mal byť minimálne vo výške 285,60 Eur (súčin doby viazanosti a výšky mesačného poplatku), čo je cca 6 násobok sumy zmluvnej pokuty. Žalobca alikvotne ponižil výšku zmluvnej pokuty zohľadňujúc dobu porušenia povinností v rámci doby viazanosti.

K otázke nemožnosti ovplyvnenia zmluvných podmienok nachádzajúcich sa v relevantných dokumentoch uviedol, že uzavretie týchto dokumentov ostáva iba na slobodnom rozhodnutí účastníka zmluvného vzťahu. Tento nie je nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu. V prípade akýchkoľvek pochybností má účastník dostatočný časový priestor na získanie informácií ohľadom zmluvných dokumentov, a to napr. formou kladenia otázok či porovnávanía zmluvných podmienok pri podobných programoch služieb.

S ohľadom na všeobecné ustanovenia OZ upravujúce problematiku zastúpenia (§ 22 a nasl.) a vyhlášku č. 655/2014 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb má každý účastník konania právo na zastupovanie v konaní. Ak si účastník ako zástupcu zvolí advokáta, tento má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. V žiadnom právnom predpise nie je stanovené, že v prípade žalôb tohto druhu, na základe ktorej bolo začaté predmetné konanie, možno trovy právneho zastúpenia zamietnuť ako neúčelne vynaložené.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu zo súdneho poplatku v plnej výške a právnemu zástupcovi žalobcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 101,07 Eur.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu ako aj internetovej stránke a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak si strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, povinný pokutu zaplatiť, i keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu je možné dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Podľa článku 6 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Je nepochybné, že zmluva o pripojení uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 03.08.2011 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v

rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Uvedené je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pritom by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o pripojení túto charakteristiku spĺňa. Jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania majúce charakter všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov.

Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Je potrebné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, že dojednanie zmluvnej pokuty zakotvené v bode 4 Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 03.08.2011 je neplatné.

Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad porušenia rôznych povinností, pričom niektoré z nich boli zakotvené priamo v dodatku k zmluve o pripojení a niektoré vo všeobecných obchodných podmienkach. Takto koncipované vymedzenie povinností (s odkazom na iné dokumenty), ktorých porušením vzniká dodávateľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nemožno považovať za dostatočne určité, prehľadné. Predmetné dojednanie zmluvnej pokuty stanovenej pevnou sumou a postihujúce rôzne porušenia povinností zo strany spotrebiteľa je neakceptovateľné. Je totiž rozdiel medzi tým, či k porušeniu povinnosti dôjde na začiatku zmluvného vzťahu alebo na jeho konci. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje intenzitu a význam toho ktorého porušenia povinností a ani výšku dlhu spotrebiteľa vzniknutého porušením záväzku predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu za každých okolností vždy v plnej výške, bez ohľadu na moment porušenia zmluvnej povinnosti. Pre posúdenie zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinnosti. Keďže dojednanie o zmluvnej pokute je v zmysle § 53 ods. 5 OZ pre jeho neprijateľnosť absolútne neplatné, žalobca nemá právo na plnenie z tejto zmluvnej podmienky. S ohľadom na uvedené je teda irelevantné, že žalobca si uplatňuje právo na zmluvnú pokutu po zohľadnení okamihu porušenia zmluvných povinností len v alikvotnej časti.

Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (čl. 98), podľa ktorého v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali.

Pokiaľ ide o peňažné plnenie za upomienku, k tomuto odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa správne konštatoval, že upomienka nemôže mať sankčný charakter. Tým by totiž došlo k situácii, že dodávateľ, resp. jeho právny nástupca by si duplicitne uplatňoval zmluvnú sankciu za neplnenie tej istej povinnosti (v tomto prípade povinnosti riadne a včas uhrádzať cenu poskytnutých služieb) - jednu označenú ako zmluvná pokuta a druhú ako „upomienka“, resp. „poplatok za upomienku“, ktorá by však vo svojej podstate predstavovala taktiež zmluvnú pokutu. Išlo by o netransparentné navyšovanie zmluvnej pokuty, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti odvolací súd

poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, v ktorom krajský súd uviedol: „Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky) predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa.“ Odvolací súd sa s týmito závermi v plnom rozsahu stotožňuje. Z uvedeného teda vyplýva, že za upomienky by bolo možné žalobcovi priznať len preukázateľne vynaložené náklady, ktoré mu v súvislosti s vystavením a zaslaním upomienky vznikli. V konaní žalobca vynaloženie takýchto nákladov nijako nepreukázal.

Podľa § 142 ods. 1 a 2 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu týkajúcim sa trov konania odvolací súd uvádza, že v žiadnom prípade nepopiera právo žalobcu na právne zastúpenie v zmysle čl 47 ods. 2 Ústavy SR. Je však potrebné vziať na zreteľ, že samotné využitie práva na právne zastúpenie automaticky nezakladá právny nárok na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v prípade úspechu účastníka v konaní (§ 142 O.s.p.), resp. zastavenia konania zavinením protistrany (§ 146 ods. 2 O.s.p.). To znamená, že aj keď účastníkovi, ktorý si uplatnil trovy právneho zastúpenia vzniklo v zmysle príslušného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku právo na náhradu trov konania, nie je možné priznať mu náhradu týchto trov právneho zastúpenia za predpokladu, že súd dospeje k záveru o ich neúčelnosti či existencii dôvodov pre postup podľa § 150 O.s.p..

Odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom vo vzťahu k odôvodneniu o neúčelnosti a neprimeranosti trov právneho zastúpenia žalobcu a v plnom rozsahu naň odkazuje. S ohľadom na uvedené bolo dôvodné žalobcovi náhradu týchto trov nepriznať.

Za tohto stavu odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a úspešný žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil, žiadne trovy odvolacieho konania mu ani nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.